

[Sigsgaard.]

rammer indkomster, der er så små, at de ikke indkomstbeskattes. Der kan man stille sig det spørgsmål og burde vel også kunne stille regeringspartierne det, om det egentlig er rimeligt, at mennesker, der har så små indkomster, at de ikke skal betale indkomstskat af dem, alligevel skal rammes af denne asociale skat, momsen. De betænkeligheder, regeringspartierne måtte have haft på det punkt, har de altså åbenbart meget let overvundet, for ikke en eneste af regeringspartiordførerne var inde på det problem her i dag. Det vil altså sige, at forhøjelsen er ganske særlig alvorlig f. eks. for unge under uddannelse, for pensionister og for lavtlønnede, f. eks. enlige forsørgere.

Dertil kommer, at folk med høje indkomster kan slippe for en del af momsen ved at lægge en del af deres forbrug i udlandet. Det vil altså sige, at momsen som helhed har en tendens til at begunstige høje indkomster, der til en vis grad kan slippe uden om den, medens folk, der er økonomisk meget dårligt stillede, rammes ekstra hårdt af denne skat. Den skulle nok aldrig have været indført i sin tid; det er nok dér, hovedfejlen ligger. Dens asociale karakter synes jeg også understreges af, at den beskatter rugbrød og røget laks lige hårdt.

Man har påstået, at momsens fordele var, at den var let at administrere og let at kontrollere. Nu tror jeg nok, de fleste vil være enige om, at erfaringen viser, at den kræver et ganske stort administrationspersonale, og at den er svær at kontrollere. Der snydes ganske meget med momsen, og i den forbindelse synes jeg tiden nu er inde til, at man fra folketingets side beder finansministeren om et skøn over dette momssnyderis omfang. Jeg er glad for, at vi har fået et skøn, med alle de usikkerhedsmomenter der er forbundet med det, over skatteunddragelsernes omfang med hensyn til indkomstbeskatningen; men momsen bliver jo stadig mere betydningsfuld, andrager en stadig større del af statens indtægter, og så må det være rimeligt, at vi får en oversigt over, hvordan den egentlig fungerer — vi kan også sige det på en anden måde: en oversigt over, i hvilken udstrækning den måske ikke fungerer.

Den konservative ordfører, hr. Hans Kjær, bestred, at der snydes særlig meget

med momsen, og henviste til nogle udtalelser, jeg kom med forleden dag. Han brugte som argument, at der sidste år kun var tale om 25 mill. kr. i efterbetaling, og det tog han tilsyneladende som et bevis på, at snyderiet ikke var omfattende. Jeg må sige, jeg troede næsten ikke mine egne øren, da jeg hørte det argument. Hvis vi ser på skatteefterbetalingerne vedrørende indkomstskatten, vil vi jo se, at det heller ikke er store beløb, det her drejer sig om, i forhold til det samlede provenu af indkomstskatterne. Det vil altså sige, at vi efter hr. Hans Kjærs mening ud fra den målestok kan være ganske trygge over for skattesnyderiet. Men nu ved vi, at de små bøder og små efterbetalinger kun er udtryk for, at der gøres alt for lidt ved skattesnyderiet. Hvis man gjorde kontrollen endnu mere vanskelig — og det har der ligesom været en tendens til derved, at finansministrene ikke har udnyttet de beføjelser, de har ifølge kontrolloven — og måske gjorde personaleproblemerne endnu mere vanskelige, det kan jo gøres ved at skære ned på statsbudgettet og bl. a. ramme skatteligningen, ja, så kunne vi antagelig nå til, at der slet ingen efterbetaling blev, og så ville hr. Hans Kjær måske drage den slutning, at nu var snyderiet helt afskaffet, for nu var der ingen efterbetalinger mere. Jeg tror nu ikke, at regeringen så let klarer frisaag.

Vi har ingen tal desværre for momssnyderiets omfang. Kun kan vi formode, at det er betydeligt, fordi der efterhånden er kommet klarhed over, at der findes en række forskellige metoder til at undgå at betale den moms, der skulle betales. Både hr. Hans Kjær og jeg har brug for et kvalificeret skøn over dette momssnyderi, og jeg går derfor ud fra, at finansministeren vil foranledige, at der udarbejdes et sådant skøn. Det, at momsen nu igen skal sættes op og dermed bliver meget høj, gør det ekstra nødvendigt, at der sættes ekstra ind over for momssnyderiet, og det går jeg da ud fra — indtil jeg har hørt andet — at også hr. Hans Kjær kan være enig med mig om. Til den ende vil det som sagt være meget værdifuldt at få en vurdering fra finansministeriet af dette snyderis omfang og også meget gerne af dets former.

Vedrørende forslaget om importmomsen skal jeg kun understrege det, som er nævnt i